

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 01-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 01-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 01-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng
31-12-2021

01/01 LỄ ĐỨC MARIA MẸ THIÊN CHÚA.

**Cầu cho hoà bình thế giới Ds 6,22-27 / Gl 4,4-7 / Lc 2,16-21
MẸ SINH ĐÁNG HIỆP HÀNH VỚI NHÂN LOẠI**

"Họ đã gặp thấy Maria, Giuse và hài nhi... và tám ngày sau người ta gọi tên Người là Giêsu".

Mừng lễ Đức Maria Mẹ Thiên Chúa, chúng ta chúc tụng Thiên Chúa khiêm nhường và yêu thương, đã bằng lòng làm con người, và được cưu mang bởi một trinh nữ thuộc dòng giống loài người. Mẹ Maria là người nữ của Lời Hứa Cứu Độ. Thánh Phao-lô gọi Mẹ được ơn tiền định từ thửa khởi nguyên, và đến lúc thời gian viên mãn, Thiên Chúa thực hiện lời hứa, là sai Con Ngài sinh hạ bởi người phụ nữ, hầu cho chúng ta được nhận làm dưỡng tử". Chính việc cưu mang và sinh hạ Con Thiên Chúa làm người, mà Mẹ Maria được tôn vinh là Mẹ Thiên Chúa.

Hôm nay, ngày đầu năm mới, theo dương lịch, cầu nguyện cho hoà bình thế giới. Thật hợp lý, khi thế giới khẩn xin ơn hoà bình trong ngày lễ Mẹ Thiên Chúa, vì Mẹ Maria đã mang đến cho nhân loại Hoàng Tử Thái Bình, Đáng Hiệp Hành với nhân loại trong thân phận con người, để ban Bình An của Thiên Chúa cho nhân loại. Đúng như Môi-sê công bố: "Thiên Chúa chúc lành và gìn giữ. Thiên Chúa tỏ nhan thánh và xót thương. Thiên Chúa ghé mặt lại và ban bằng yên". Nhân loại không có bình yên nào ngoài bình yên của Con Thiên Chúa ban tặng.

Ước gì các gia đình chiêm ngắm Gia đình Chúa Giê-su, Mẹ Maria và Thánh Giuse luôn sống chu toàn thánh ý và yêu thương nhau, để cả nhà luôn "thông hiệp với Chúa và hiệp thông với nhau", "yêu Chúa và yêu nhau", cho được bình an hạnh phúc. Bình an hạnh phúc nơi các gia đình là nền tảng cho bình an xóm làng, cộng đoàn và cũng nên tảng cho nền hoà bình nhân loại.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, con lòng Mẹ sinh ra, yêu mến Lời Người, và sống Lời, để tình yêu thương và bình an của Thiên Chúa nơi mỗi gia đình, sẽ lan toả khắp cùng bờ cõi trái đất, và thế giới an vui hoà bình. Amen.

02/1 CHÚA NHẬT LỄ HIỂN LINH

Is 60,1-6 / Ep 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12

DÂNG “VÀNG, NHŨ HƯƠNG, MỘC DƯỢC”...

“Chúng tôi từ phương Đông đến thờ lạy Đức Vua”.

Bằng dấu chỉ là một ngôi sao lạ xuất hiện trên bầu trời Bê-lem, vùng đất Giu-đa bé nhỏ, Thiên Chúa đã báo cho nhân loại biết có một Con Người Vĩ Đại đã ra đời: ấy là Con Thiên Chúa làm người, Đấng Cứu Độ trần gian. Các Đạo Sĩ từ Phương Đông xa xôi, nhìn thấy ánh sao lạ, đã tìm đến thờ lạy Con Thiên Chúa.

Trước đây, lễ này gọi là lễ Ba Vua. Có cụ nói: gọi là lễ Ba Vua vì có Ba Vua đến thờ lạy Chúa Giê-su là Vua Muôn Vua, Vua Cả Đất Trời. Có cụ còn giải thích rõ hơn: Mọi vua chúa, mọi quyền lực trần gian, mọi dân tộc đều phải đến sấp mình thờ lạy Hải Nhi Giê-su, vì Người là Vua. Uy quyền và tình thương của Người bao trùm cả và thiên hạ trên toàn cõi đất!

Với tên gọi Lễ Ba Vua hay Lễ Hiển Linh, thì Phụng Vụ Giáo Hội cũng muốn cho mọi người biết rằng: Thiên Chúa tỏ mình ra cho muôn người, Ôn Cứu Độ của Thiên Chúa dành cho hết thảy mọi người. Như Thánh Phao-lô nói: “Nhờ Tin Mừng, các dân ngoại được nên đồng thừa tự, đồng một thân thể và đồng thông phần với lời hứa của Người trong Chúa Giêsu Kitô”.

Bổn phận của mỗi chúng ta, mỗi gia đình là đón nhận, tin cậy mến, và suy tôn Chúa Giê-su là Vua cõi lòng mình, Vua của gia đình mình. Và khi đã tôn vinh Chúa Giê-su là Vua, thì hãy đặt vận mạng cuộc đời mình và gia đình mình trong tay uy quyền và tình thương của Người. Như thế là chúng ta đã dâng cho Hải Nhi Giê-su “vàng, nhũ hương, mộc dược” của gia đình mình vậy. Bởi, Lời Thánh Vịnh 39 rằng: “Chúa không đòi hy lễ. Chúa chỉ muốn tấm thân con. Nay con xin đến để thực thi ý Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đặt trọn niềm tin cậy mến nơi Chúa Giê-su, và dâng cho Người tất cả an vui, thành công, sầu buồn, thất bại, và cả những lỗi lầm thiếu sót, để uy quyền và tình thương của Chúa hiển linh nơi gia đình nhỏ bé này. Amen.

03/1 THỨ HAI DANH THÁNH CHÚA GIÊSU 1Ga 3,22-4,6 / Mt 4,12-17.23-25

“GIÊ-SU”, TÊN CỰC TRỌNG

“Nước trời đã gần đến”.

Chúa Giê-su nói: “Hãy sám hối vì Nước Trời đã gần đến”. Nếu không phải bởi Trời mà đến, thì hẳn là không ai dám nói “Nước Trời đã gần đến”. Nếu không phải là một Đấng có uy quyền vô đối, thì không ai dám kêu gọi kẻ khác hãy sám hối đi.

Quả thực, Chúa Giê-su, đã đến với uy quyền và tình thương của Thiên Chúa như lời Thánh Vịnh 2: “Con là thái tử của Cha, hôm nay Cha đã sinh thành ra Con” và Lời Chúa Cha nói với toàn thể nhân loại: “Giờ đây, hỡi các vua, hãy nên hiểu biết; quân vương mặt đất nên giác ngộ. Hãy kính sợ làm tôi Chúa và hân hoan mừng Ngài; hãy khiếp run tỏ bày sự vâng phục Chúa”.

Bài Tin Mừng đã cho thấy Chúa Giê-su đã chữa lành mọi bệnh hoạn tật nguyền trong dân, đúng với tên gọi và sứ vụ đi với tên gọi Giê-su, nghĩa là “Thiên Chúa cứu chữa”. Tên gọi Giê-su luôn biểu lộ uy quyền tuyệt đối và tình thương vĩ đại của Thiên Chúa, vì thế Thánh Phao-lô viết: “Khi vừa nghe danh thánh Giê-su, cả trên trời dưới đất và trong nơi âm phủ, muôn vật phải bái quỳ; và để tôn vinh Thiên Chúa Cha, mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng: “Đức Giê-su Ki-tô là Chúa”.

Vâng, các gia đình Việt Nam luôn gắn liền tên cực trọng Giê-su với tên của Mẹ Maria, và Thánh cả Giuse để kêu xin Ba Đấng cứu giúp chữa lành, khi gian nan đau thương, và nhất là trong giờ lâm tử. Ước gì, các gia đình xác tín rằng: Chúa Giê-su, Mẹ Maria và Thánh cả Giuse luôn hiệp hành với gia đình mình trên dòng đời, và bổn phận của gia đình là sám hối, sống Tin Mừng, để gia đình trở nên Nước Trời nơi dương thế. Bây giờ, gia đình an vui vì đã tham gia và chu toàn sứ vụ Loan báo Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, và liên lý gọi tên cực trọng “Giê-su Maria Giuse”, để Ba Đấng hiệp hành với gia đình và đưa gia đình đến bến bờ hạnh phúc. Amen.

04/1 THỨ BA TRONG TUẦN HIỂN LINH

1Ga 4,7-10 / Mc 6,34-44

PHÉP LẠ CỦA LÒNG XÓT THƯƠNG

“Hoá bánh ra nhiều”.

Trong tuần lễ Hiển Linh, nếu hôm qua, hiển linh Tin Mừng về Thiên Chúa chữa lành bao bệnh hoạn tật nguyên, thì hôm nay lại hiển linh Tin Mừng về Thiên Chúa nuôi sống hồn xác con người qua phép lạ bánh hoá ra nhiều.

Thánh Mar-cô kể: “Chúa Giêsu xem thấy dân chúng đông đảo thì động lòng thương xót họ, vì họ như chiên không người chăn giữ”. Quả thực, chiên không người chăn thì biết tìm cỏ nơi đâu mà ăn để sống! Biết là như thế, nhưng nếu thấy, mà vô cảm, mà không động lòng thương, thì chiên đói vẫn hoài đói, bơ vơ vẫn hoàn bơ vơ. Chúa Giê-su đã tỏ bày lòng xót thương của Thiên Chúa, và chính lòng xót thương đã làm nên phép lạ bánh hoá ra nhiều để nuôi dân. Tất cả đoàn dân được ăn no đủ!

Điều rất đáng vui mừng, là một em bé đã vui vẻ bằng lòng “tham gia” phần ăn nhỏ của mình cho các môn đệ, để nên của lễ “hiệp thông” mà không tính toán hơn thiệt cho phần mình.

Lời Chúa muốn dạy chúng ta hãy làm cho tình thương của Thiên Chúa hiển linh khắp cả địa cầu này, bằng việc sẵn sàng cho đi, sẵn sàng dâng hiến phần nhỏ bé của mình, và tin rằng: Chúa giàu lòng thương sẽ làm nên điều vĩ đại.

Qua phép lạ bánh hoá nhiều, Chúa Giê-su còn muốn hiển linh một phép lạ vĩ đại hơn nữa, đó là Người trở nên tấm bánh Thánh Thể làm thân lương nuôi linh hồn chúng ta trên đường lữ hành, để chúng ta có đủ sức mà về đến quê hương vĩnh cửu.

Thiên Chúa yêu thương và nuôi sống con người, khởi đi từ việc “động lòng thương” của mỗi người, dẫn đến việc “chia sẻ sự sống” cho nhau, và chính Chúa làm nên tất cả.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn biết “động lòng thương” nhau, động lòng thương mọi người, và thực hiện lòng thương bằng cách bẻ tấm bánh đời mình mà nuôi nhau. Amen.

05/1 THỨ TƯ TRONG TUẦN HIỂN LINH

1Ga 4,11-18 / Mc 6,45-52

HIỂN LINH BƯỚC HIỆP HÀNH TRÊN SÓNG

“Họ thấy Người đi trên mặt biển”

Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su hiển linh uy quyền của Thiên Chúa trước thiên nhiên, khi người đi trên mặt biển cuộn cuộn sóng trào, mà đến với các môn đệ đang trên thuyền ngã nghiêng chao đảo! Hiển linh bước hiệp hành trên sóng!

“Hãy yên tâm. Có Thầy đây. Đừng sợ!”. Đây không phải là lời trấn an mơ hồ, nhưng là lời mời gọi xác tín uy quyền của Thiên Chúa trong Chúa Giê-su. Việc Người “đi trên biển sóng” đến với các môn đệ và “làm cho biển yên sóng lặng” là việc của quyền uy Thiên Chúa. Chúa hiển linh bước hiệp hành trên sóng.

Uy quyền của Thiên Chúa đã hiển linh trong dòng đời của mỗi chúng ta, trong hành trình dương thế của các gia đình, trong lịch sử của một cộng đoàn và cả nhân loại. Điều quan trọng là chúng ta có khiêm nhượng mà nhận cho ra sự can thiệp của Thiên Chúa và hân hoan vui mừng tạ ơn Ngài. Bởi có biết bao người, khi gian truân khốn khó, lúc bão táp phong ba, thì kêu la cầu khẩn, thì van vái khẩn xin... và đến hồi bình an thanh nhàn, thanh thoi thoải mái, thì vỗ ngực xưng tên ta đây tài, ta đây giỏi! Được mấy người vượt qua cơn bệnh covid kinh hoàng mà nhận ra sự can thiệp của Chúa “cho còn ở lại trần gian này để có thời gian mà dưỡng tánh, tu tâm, mà sống đời công chính và cao rao ca tụng danh Chúa?!”. Vẫn còn có những người tự hào về kiến thức y học của mình, hoặc về chuyện xông mũi, sát khuẩn, kip chạy chích vaccin, nên tránh được con virus quái ác... mà quên đi bước hiệp hành kỳ diệu của Thiên Chúa quan phòng!

Ước gì các gia đình nhận ra sự hiện diện, sự can thiệp của Thiên Chúa trong dòng đời chúng ta, luôn khẩn cầu Thiên Chúa cứu giúp và luôn cảm tạ hồng ân Chúa từng phút giây.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống trong tâm tình tín thác vào uy quyền và tình thương vô biên của Chúa. Amen.

06/1 THỨ NĂM TRONG TUẦN HIỂN LINH

1Ga 4,19-5,4 / Lc 4,14-22a

HIỂN LINH ĐÁNG BAN TỰ DO ĐÍCH THỰC

“Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh này”.

Chúa Giê-su nói với mọi người: Hôm nay đã ứng nghiệm lời tiên tri Isaia về Đấng Messia: “Thánh Thần Chúa ở trên tôi, vì Chúa đã xức dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng tin mừng cho người nghèo khó, chữa lành những người sâu khổ trong tâm hồn, loan tin giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được thấy, giải thoát người bị áp chế, công bố năm hồng ân của Thiên Chúa”.

Người công bố: “Hôm nay đã ứng nghiệm” là để xác nhận với dân Do Thái rằng, chính Người là Đấng phải đến, đã đến. Người biết rõ dân Người có trông mong Đấng Cứu Thế, nhưng họ còn chưa dám tin Người, bởi họ luôn định hình một đấng cứu thế đến để giải thoát họ khỏi ách đô hộ của đế quốc La mã. Họ muốn đổi đời, muốn đổi chế độ, muốn đổi chính quyền để họ được tự do nhân quyền và có thể thỏa mãn cuộc sống đời này. Họ không muốn nhìn thấy một Đấng Cứu Thế với dáng vẻ tầm thường như Chúa Giê-su, nhưng họ trông mong nhìn thấy một trang anh hùng, hảo hớn, một đại nhân xứng tầm với đại cuộc.

Chúa muốn chúng ta đừng tin tưởng nơi nào khác, nhưng hãy tin tưởng Chúa Giê-su, đấng mang lại cho chúng ta sự tự do đích thực là thoát khỏi vòng nô lệ tội lỗi, là được quyền tự do làm nghĩa tử của Thiên Chúa. Giá trị vĩnh cửu của chúng ta chính là sự sống của Thiên Chúa trong Con Chí Thánh của Người.

Vẫn còn Covid, và có vẻ như các gia đình vẫn còn khao khát một cuộc sống bình yên trở lại, để được thỏa mãn cuộc sống này, để được tung hoành vui chơi, hưởng thụ như trước, hơn là để có một định hướng sống với những giá trị vĩnh cửu!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình xác tín và đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người là chân lý giải thoát con người khỏi nô lệ phù hoa, mê muội, ảo tưởng và tội lỗi, để các gia đình được sống tự do đích thực của con cái Thiên Chúa. Amen.

07/1 THỨ SÁU TRONG TUẦN HIỂN LINH

1Ga 5,5-13 / Lc 5,12-16

HIỂN LINH MỘT ĐỨC GIÊ-SU HIỆP HÀNH

“Lập tức người ấy khỏi phong hủi”.

Trong tuần lễ Hiển Linh, Phụng vụ Giáo Hội đã giới thiệu với chúng ta về chân dung của Con Thiên Chúa làm người, của Đấng Cứu Độ muôn dân, đang hiển linh giữa lòng nhân loại. Nối dài niềm vui hiển linh, Tin Mừng hôm nay nhắc đến sự hiển linh của một Con Thiên Chúa hiệp hành với những con người luôn bị xã hội bỏ rơi, loại trừ, đó là những con người phong hủi.

Chúa Giê-su không loại trừ, không xa lánh, không tránh né, nhưng đón nhận, giao tiếp và hơn nữa chữa cho người phong hủi được lành bệnh, làm cho anh nên sạch sẽ xinh đẹp, đưa anh đoàn tụ với gia đình và tái hội nhập với cộng đồng.

Trong đời thường hôm nay, biết bao người đang bị chúng ta từ chối gặp gỡ, tránh né tiếp xúc, loại trừ ra khỏi những mối bận tâm. Có khi họ là người trong gia đình, trong làng xóm, láng giềng, trong cộng đồng giáo xứ... Có thể họ là những người cùng đinh nghèo mạt, tật nguyên xấu xí, hay tâm thần tăng động phá phách, hoặc họ là những người hư đốn, những nghịch tử, những ả giang hồ, những người mang tiếng là côn đồ vì quen thói hay vì thất chí... Vâng, có quá nhiều người đang bị chúng ta bỏ rơi, không khác gì chúng ta đang đạp anh em mình xuống vực thẳm, đang đẩy anh em mình vào lối cùng tuyệt vọng.

Ước gì Tin Mừng của Chúa hiển linh nơi những con người ấy, bằng cách chúng ta tiếp đón, gặp gỡ, lắng nghe, phân định để thấu hiểu và giúp họ đổi đời. Nếu là anh chị em trong nhà, mà bỏ rơi nhau, thì không ai dám tin mình có đạo, và có thể tốt lành với ai nữa! Là người công giáo, có là thành phần nào đi nữa, mà có ý loại trừ những kẻ hư đốn, tội lỗi, thấp hèn ra khỏi cõi lòng mình, thì ấy là dấu chỉ một kẻ giả hình cần sám hối!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình làm cho Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người hiệp hành với mọi người đau khổ. Amen.

08/1 THỨ BẢY TRONG TUẦN HIỂN LINH 1Ga 5,14-21 / Ga 3,22-30

VAI PHỤ LÀM HIỂN LINH VAI CHÍNH

“Bạn hữu của tân lang vui mừng vì tiếng nói của tân lang”.

Khi rao giảng cho mọi người về việc sám hối và dọn đường cho Đấng Cứu Thế đến, Thánh Gioan Tiền Hô đã từng nói về Đấng Cứu Thế: “Người đến sau tôi, nhưng cao trọng hơn tôi. Tôi không đáng cởi dây dép cho Người”. Và quả thực, hôm nay Chúa Giê-su, Đấng Cứu Thế đã công khai xuất hiện rao giảng Tin Mừng, và làm phép rửa tại miền Giu-đêa. Vì thế, có người hỏi Gioan chuyện ấy là như thế nào, có ý nói giữa Gioan và Chúa Giê-su, ai cao trọng hơn ai.

Thật đáng ngưỡng mộ tâm tình khiêm hạ của Thánh Gioan, một người dọn đường. Ngài tự nhận mình là vai phụ trong đại cuộc của Thiên Chúa, là phụ rế của Tân Lang Giê-su trong cuộc hôn phối thần thánh giữa Trời với Đất, giữa Thiên Chúa và con người. Ngài vui mừng vì Chúa Giê-su đã đến rao giảng Tin Mừng Nước Trời. Ngài nhỏ lại, để Chúa Giê-su được lớn lên.

Ngài nói: “Bạn hữu của tân lang đứng mà nghe tân lang nói thì vui mừng vì tiếng nói của tân lang. Vậy niềm vui của tôi như thế là đầy đủ. Người phải lớn lên, còn tôi phải nhỏ lại”.

Có người nói: “Câu nói của Thánh Gioan làm cho tôi xấu hổ, bởi vì tôi đang cố tìm cho mình niềm vui “tôi phải lớn lên còn Chúa Giê-su thì nhỏ lại”, “bóng tôi phải hiển linh sáng chói còn dung mạo của Chúa Giê-su thì mờ đi vì cái bóng tôi che khuất!”

Chúa muốn chúng ta vui mừng trong Chúa và tôn trọng sứ vụ của nhau, kể cả sứ vụ của một người thấp bé. Hãy làm tất cả các việc cho sáng danh Chúa, chứ đừng làm vì sáng danh mình. Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa đang thực hiện bao điều vĩ đại nơi mỗi chúng ta, nơi những con người luôn là thấp kém, bé nhỏ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhiệt thành cộng tác với các công việc chung của Giáo Hội, để tạ ơn Chúa, và cho danh Chúa cả sáng, Nước Chúa trị đến, ý Chúa thể hiện. Amen.

09/11 CHÚA NHẬT CHÚA GIÊSU CHỊU PHÉP RỬA Is 55,1-11; 1Ga 5,1-9 / Mc 1,7-11

ĐẮNG GÁNH TỘI TRẦN GIAN

“Khi Chúa Giêsu đã chịu phép rửa và đang cầu nguyện thì trời mở ra”.

Chúa Giê-su đến sông Gio-đan, và nhận phép rửa của Thánh Gioan. Chuyện kỳ dị hay kỳ diệu? Một vị Thiên Chúa chí thánh, chí thiện, có tội tình gì mà phải cúi đầu sấm hối ăn năn, Đấng Vô Tội mà phải chìm mình trong nước để thanh tẩy? Hoá ra, Thiên Chúa có ý cho con người biết rằng: Con Thiên Chúa bằng lòng nhận về mình tất cả tội lỗi của nhân loại, chịu trách nhiệm về tội lỗi của nhân loại trước mặt Thiên Chúa Cha, và bằng lòng chịu sự trừng phạt của Chúa Cha thay cho nhân loại. Rõ đúng, Con Thiên Chúa là Đấng Gánh Tội trần gian, và nhờ cái chết của Người, mà tội lỗi trần gian được thứ tha, án chết nghìn thu được tẩy xoá, và nhân loại lại được ơn sự sống đời đời.

Đây là kế hoạch thương xót của Thiên Chúa Cha, và người thực hiện chính là Con Thiên Chúa. Vì thế, Thiên Chúa Cha vui lòng khi Chúa con đã đồng thuận làm theo thánh ý Cha, cho nhân loại được thứ tha, được cứu rỗi.

Đúng như lời tiên báo của Tiên Tri Isaia: “Này là tôi tớ Ta mà Ta nâng đỡ, là người Ta chọn, Ta hài lòng về người”, hôm nay, trời mở ra và tiếng Chúa Cha tuyên phán: “Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha”.

Tình Cha yêu con vô biên. Có người cha nào muốn nhìn thấy con mình phải tủ nhục, xấu hổ, phải đau khổ, cùng cực? Nhưng Chúa Cha đành hy sinh chính Con mình. Và Chúa Con bằng lòng tuân phục Cha... Chỉ vì yêu nhân loại tội lỗi.

Mừng lễ Chúa Giê-su Chịu Phép Rửa, lạy Chúa, xin cho mỗi chúng con nhận ra lòng xót thương vô biên của gia đình Thiên Chúa, và học nơi Thiên Chúa bài học xót thương để mỗi gia đình chúng con biết xót thương nhau, biết xót thương mọi người, biết gánh tội cho nhau và cho mọi người. Amen.

10/1 THỨ HAI TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

1Sm 1,1-8 / Mc 1,14-20

HIỆP HÀNH: TỰ BẢN CHẤT BA NGÔI THIÊN CHÚA

“Anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng”.

Chúa Giê-su mở đầu sứ vụ rao giảng Nước Thiên Chúa. Người nói: “Thời giờ đã mãn và nước Thiên Chúa đã gần đến; anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng”. Và cùng thời khắc mở đầu sứ vụ, Người đã kêu gọi ngay những con người đầu tiên cộng tác với Người. Đó là Simon và Anrê, Giacôbê và Gioan, những con người làm nghề đánh cá trên biển.

Ý nghĩa Hiệp Hành tự bản chất của Ba Ngôi Thiên Chúa: Ba ngôi có nhau, yêu nhau, hiểu nhau, tôn trọng nhau và làm việc cùng nhau, không ngôi nào làm việc một mình. Ý nghĩa ấy, giờ đây, được Đức Chúa Con thể hiện và triển khai trong khi thi hành sứ vụ của Người tại trần gian. Chúa Giê-su không làm việc một mình. Người luôn cần người cộng tác. Và thiết thực là người bước xuống tới tận nơi thấp cùng để mời người cộng tác. Người muốn mời gọi tất cả mọi người cộng tác, không kể là thành phần nào, có khi lại ưu tiên cho thành phần đơn sơ nhỏ bé, khiêm nhường, hơn là bậc hiền triết, thông thái....

Lời Chúa mời gọi hôm nay, bỗng thiết thực, bỗng thời sự nóng hổi với chúng ta: “Thời giờ đã mãn và nước Thiên Chúa đã gần đến”. Và để chuẩn bị cho Nước Chúa đến, chắc hẳn, người trước tiên phải “sám hối, và tin vào Tin Mừng” là chính Hội Thánh của Chúa, chính những con người được chọn, được gọi là Ki-tô hữu. Bởi, phải thực hiện việc “sám hối và Tin vào Tin Mừng”, chứ không chỉ dừng lại ở “lời mời gọi” suôn!

Ước gì chủ đề “Hướng Tới Một Hội Thánh Hiệp Hành” của Thượng Hội Đồng Giám Mục Thế Giới, sẽ giúp đoàn dân Chúa sám hối, và “lại canh tân” cách Tin và Sống Tin Mừng đúng theo ý nghĩa Hiệp Hành tự bản chất của Ba Ngôi Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình “sám hối và tin vào Tin Mừng”, bằng cách sống cụ thể Tin Mừng giữa lòng đời. Amen.

**11/1 THỨ BA TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN. Đức Mẹ Lộ Đức
1Sm 1,9-20 / Mc 1,21-28**

UY QUYỀN CỦA KHIÊM NHƯỢNG và YÊU THƯƠNG

“Ngài giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền”.

Các luật sĩ đã từng giảng dạy dân chúng theo cách tự cao tự đại về vốn hiểu biết, mà không có chút tình, chút tâm trong lời giảng dạy, và nhất là dạy người ta giữ, mà chính họ không giữ. Họ nói một đường làm một nẻo. Họ không dạy điều họ đã sống, nhưng dạy điều họ biết. Lời dạy ấy không thuyết phục.

Hôm nay, Chúa Giê-su vào hội đường giảng dạy, và người ta kinh ngạc về giáo lý của Người. Người dạy như Đấng có uy quyền. Lời Người có sức mạnh làm cho người ta lắng nghe và khát khao đổi mới, vì Lời khiêm nhường, Lời gần gũi, Lời chứa chan tình thương, Lời mang lại hiệu quả là ích lợi thiết thực cho dân, chứ không phải là lời tìm danh, tìm lợi cho mình.

Quả thực, việc cụ thể đã xảy ra khi có người bị quỷ ám xuất hiện trong hội đường. Nếu là các luật sĩ đang giảng dạy, hẳn là họ xung giận và sẽ đuổi người bị quỷ ám ra ngay. Nhưng với Chúa Giê-su, Người không đuổi người bị quỷ ám, nhưng đuổi con quỷ ra khỏi người bị ám. Con quỷ kêu căng vô cảm luôn sợ uy quyền do khiêm nhường và yêu thương của Thiên Chúa.

Lời Chúa mời gọi các gia đình hãy giúp nhau thăng tiến, giúp nhau nên thánh nhờ đối xử với nhau cách khiêm nhường và yêu thương. Người cha trong gia đình có uy quyền nhất định đối với con cái. Vấn đề là: uy quyền ấy không chỉ có nghĩa là chuyện mặc nhiên của một gia trưởng, nhưng phải là chuyện của đức khiêm nhường và lòng yêu thương hy sinh cho con cái, cho gia đình thế nào. Càng khiêm nhường, càng cần mẫn, càng gần gũi lắng nghe thấu hiểu, càng chịu đựng, càng yêu thương, càng hy sinh thì uy quyền của người cha càng lớn lao, lời cha càng thuyết phục, và nhất là càng được con cái yêu mến và tuân phục.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn sống khiêm nhường và yêu thương, để có thể giúp nhau nên lành, nên thánh. Amen.

12/1 THỨ TƯ TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

1Sm 3,1-10.19-20 / Mc 1,29-39

BƯỚC XUỐNG, BƯỚC XUỐNG, BƯỚC HIỆP HÀNH...

“Ngài chữa nhiều người, những chứng bệnh khác nhau”.

Bước xuống, bước xuống, và bước xuống cho đến tận cùng thấp... là bước hiệp hành của Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, chí cao, chí thánh. Bước xuống là bỏ ngai cao. Bước xuống là tự đồng hoá mình thấp hèn, bé mọn. Bước xuống tới tận nỗi đau sâu kín của những con người cô độc lẻ loi. Bước xuống tới tận nỗi tủi nhục của những người trảm mình trong thất chí tuyệt vọng vì tội lỗi. Bước xuống và chạm xuống tới tâm thân tàn ma dại, chạm xuống tới mảnh linh hồn vụn vỡ, nát tan...

Câu chuyện Tin Mừng hôm nay cho thấy bao nhiêu cái bước xuống hiệp hành của Chúa Giê-su và chạm tay xuống chữa lành bao thương tích cuộc đời! Nếu như không có cái bước xuống hiệp hành ấy, không có cái chạm xuống sẽ chia và cứu vớt ấy, thì hẳn là mọi người chẳng mong tìm đến Chúa Giê-su mà chỉ. Hoá ra, cái bước xuống của Chúa Giê-su, của Tin Mừng, có sức làm cho người ta tin tưởng, khát khao và bước lên với Chúa.

Giáo Hội ý thức cái bước xuống chuẩn mực kiểu mẫu của Chúa Giê-su, và mời gọi mọi thành phần giáo hội hãy “theo đúng cái bước xuống hiệp hành” của Chúa Giê-su, và “cùng Chúa Giê-su bước xuống hiệp hành với tất cả những con người bé mọn, đau khổ tuyệt vọng” để thấp lên cho họ niềm vui của Tin Mừng. Hẳn là giáo Hội đang muốn nói với mọi thành phần dân Chúa rằng: đừng đứng trên cao mà kêu nỡ, người hèn mọn chẳng nghe được đâu; phải bước xuống thật thấp mới ngóng được từng lời thâm ni non của đám bần dân thấp cổ bé miệng. Vâng, đa số con người vẫn luôn ở dưới mức thấp bình thường, và không tự ngoi lên nổi. Vì thế, bước xuống hiệp hành là giải pháp cứu rỗi của Chúa Giê-su và cũng là của Giáo Hội Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quan tâm đến nhau, và nhất là bước xuống hiệp hành với các gia đình đau khổ. Amen.

13/1 THỨ NĂM TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

1Sm 4,1-11 / Mc 1,40-45

THỰC HIỆN HIỆP HÀNH TRƯỚC, KÊU GỌI SAU *“Bệnh cùi biến mất và người ấy được sạch”.*

Có câu chuyện: “Đạ, con không dám đến nhà thờ! Ai cũng nhìn con với đôi mắt xa lạ, nếu không nói là khinh bỉ! Có vài người lớn, gặp con lúc nào cũng hỏi: “Bỏ nó được chưa? Bỏ đi mà xưng tội rước lễ”. Nghĩ buồn trong lòng, định trả lời với họ: “Biết là con rồi, nhưng hai mắt con với nhau rồi, bỏ sao được đây”. May quá, có chị bạn hàng xóm khuyên giải: “Đừng bỏ nó em à! Bỏ nó, em lại thêm một đời chồng nữa. Khổ nữa! Thêm 2 nhóc mồ côi cha, thành 3. Chi bằng, ở với nó tốt hơn! Giúp nó biết Chúa. Biết đâu, thêm được một linh hồn vào giờ thứ 11!”

Có phải phung hủi hay lây đầu mà người ta tránh né vậy!? Trước mặt Chúa thì chắc gì ai tội lỗi hơn ai, ai thánh thiện hơn ai?! Có khi người đã trót phạm tội công khai kia, lại có lòng khát khao rước lấy Thánh Thể Chúa, hơn là những người vẫn đi rước lễ vì thói quen, vì đánh bóng! Ai biết trong lòng ai thế nào?

Câu chuyện Tin Mừng hôm nay: Chúa Giê-su không xua đuổi người phung hủi, nhưng đến gần, gặp gỡ, lắng nghe, thấu hiểu và chữa cho lành, cho tái hội nhập với gia đình, cộng đoàn. Cũng vậy, ở nơi khác: Chúa Giê-su không đồng thuận ném đá người phụ nữ ngoại tình, nhưng thứ tha, cứu sống và tình thương giúp biến đổi chị không tái phạm, để chị nên con người mới.

Hai ngàn năm nay, chúng ta đã suy gẫm và nghiệm ngộ cách hiệp hành của Chúa Giê-su, để thuyết giảng, kêu gọi mọi người thực hiện, nhưng chưa hẳn là mình đã thực hiện. Hôm nay giáo hội muốn mọi thành phần dân Chúa bước xuống thực hiện trước, rồi kêu gọi sau, hay có khi không cần kêu gọi, chỉ cần thiên hạ “thấy việc các con làm mà ngợi khen Cha các con trên trời”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không định kiến ai, không xua trừ ai, nhưng luôn đón tiếp cách ân cần, và giới thiệu tình thương của Chúa cho họ, bằng cách yêu thương họ. Amen.

14/1 THỨ SÁU TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

1Sm 8,4-7.10-22a / Mc 2,1-12

HIỆP HÀNH ĐỂ CẢM THÔNG VÀ THA THỨ

“Con Người có quyền tha tội dưới đất”.

Câu chuyện Tin Mừng cho thấy Chúa Giê-su chẳng chấp chuyện ai kia “không xếp hàng theo thứ tự” lại còn táo bạo “rờ mái nhà người ta để thông bệnh nhân trước mặt Người”. Người thấu hiểu lòng khát khao và việc cần làm ngay của họ. Thế là Người nói: “Tội lỗi con được tha”. Tội lỗi gì? Có thể hiểu là cả người bệnh và những người khiêng đều có tội với những người đến trước, đang đứng tràn ngập từ trong ra ngoài, chờ đến lượt mình được chữa bệnh, và cả tội làm thiệt hại tài sản gia chủ.

Chúa Giê-su nói: “Con người có quyền tha tội”, và hiểu là Chúa tha tội cho bất kỳ ai, bất kỳ lúc nào, nơi đâu, khi có người sám hối và xin tha tội. Quyền tha tội của Người được Chúa Cha ban cho là để tha tội và cứu rỗi, chứ không phải để chấp tội con người. Và vì có người thắc mắc về quyền tha tội, nên Chúa Giê-su bảo bệnh nhân “Hãy đứng dậy, vác chõng mà về!”. Chúa tha tội phần hồn, Chúa chữa lành phần xác. Chúa đem lại niềm vui.

Có câu chuyện này: “Nhân dịp cha sở dự tiệc tân gia nhà bên cạnh, Bà Tư sai con trai sang xin Cha cho bà xưng tội vì lâu nay bà bệnh. Mâm cỗ đã sẵn sàng. Cha sở vừa thánh hoá bữa tiệc xong, thì xin mọi người tự nhiên dùng tiệc. Cha có việc tí. Thế là cha đứng lên sang nhà Bà Tư ban phép giải tội. Ban phép giải tội xong, cha lại qua nhà bên dự tiệc. Sau tiệc, có người sang nhà nói với ông Tư: “Hôm sau có xưng tội thì lên nhà thờ kêu cha nghe. Dùng tiền thế như vậy”. Ông Tư buồn trong lòng nói: “Có lẽ nào việc ăn cỗ lại quan trọng và cần thiết hơn? Cha sở đã giải tội và Ngài rất vui mừng. Còn ông, ganh tỵ vì cha sở nhân lành chẳng? Có hiệp hành mới cảm thông, tha thứ chứ!”.

Lạy Chúa xin cho các gia đình biết bỏ đi những chấp nhất vụ vật, nhưng luôn quảng đại và đón nhận mọi người, với niềm cảm thông, yêu thương, tha thứ, cho người được vui. Amen.

15/1 THỨ BẢY TUẦN 1 THƯỜNG NIÊN

1Sm 9,1-4.17-19;10,1a / Mc 2,13-17

BƯỚC XUỐNG TẬN NHÀ NGƯỜI TỘI LỖI

“Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi”.

Câu chuyện Tin Mừng cho biết: người Do Thái bây giờ xem những người thu thuế là “phường tội lỗi”, và họ không hài lòng với Chúa Giê-su khi Người giao du với “phường tội lỗi”. Nhưng Chúa Giê-su muốn cho họ biết: việc đến với người tội lỗi, giao du với người tội lỗi, gặp gỡ, lắng nghe, phân định, cảm thông, tìm cách cứu họ thoát khỏi vòng tội lỗi là sứ vụ chính yếu của Người. Vì thế, Người nói: “Ta không đến để kêu gọi những người công chính, mà kêu gọi những người tội lỗi”.

Quả thực, bước hiệp hành của Chúa Giê-su là phải xuống tới tận nhà người tội lỗi, để thấu hiểu: do bản chất, thói quen hay do hoàn cảnh thế nào mà họ tội lỗi, và giúp họ thoát ra khỏi cách sống gian tà, bất chính tội lỗi, để được vui sống bình an. Trường hợp của Matthêu, khi vừa được gọi “Hãy theo Ta”, ông liền “đứng dậy theo Người”. Việc ấy chứng tỏ ông là người muốn sống tốt. Và hiểu là, ông đã theo Chúa Giê-su, thì ông quyết bỏ nghề thu thuế, bỏ dịp tội, bỏ con đường dẫn đến tội.

Chúa muốn chúng ta đừng xét đoán và kết tội người khác. Hãy nhận ra tội của mình, đắm ngực mình, đừng đắm ngực ai.

Người tội lỗi nào, mà còn có mặc cảm mình tội lỗi, thì ấy là người đang biết mình có tội. “Biết mình có tội” là còn đóm lửa hy vọng sẽ được Chúa thổi bùng lên ơn sám hối canh tân. Đáng ngại nhất là người không phân định thế nào là tội, không biết mình có tội, tự tha tội cho mình, lại đánh bóng mình đạo đức.

Xin đừng ảo tưởng mình đạo đức. Xin đừng giập tắt đóm lửa hy vọng trong lòng những người còn khát khao sống tốt.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết cùng Chúa Giê-su hạ mình khiêm tốn lắng nghe, thấu hiểu, phân định, cảm thông nhau, giúp nhau nên thánh, và giúp mọi người nên thánh. Amen.

16/1 CHÚA NHẬT 2 THƯỜNG NIÊN

Is 62,1-5 / 1Cr 12,4-11 / Ga 2,1-12

“NGƯỜI BẢO GÌ, CÁC ANH CỨ LÀM THEO”

“Chúa Giêsu làm phép lạ đầu tiên tại Cana xứ Galilêa”.

Thiên Chúa có một gia đình Ba Ngôi yêu thương hiệp nhất. Người đã thiết lập hôn nhân và gia đình tốt lành, xinh đẹp trong ý định ngàn đời của Người, để con người sống có nhau, yêu thương hiệp nhất với nhau theo khuôn mẫu gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa, và để con người nối tiếp công cuộc sáng tạo của Thiên Chúa trên mặt đất này. Cũng vì thế mà Thiên Chúa toàn năng lại chọn cho Con của Người được sinh ra làm người, ngang qua một định chế hôn nhân và gia đình. Thật vui mừng, hạnh phúc, vinh dự cho các gia đình, địa chỉ đến của Con Thiên Chúa.

Hôm nay, Chúa Giê-su và Mẹ Người tham dự tiệc cưới, để nói cho nhân loại biết rằng, Thiên Chúa luôn hiệp hành với hôn nhân và gia đình trong suốt dòng đời, để chúc lành cho hôn nhân, để nâng đỡ các gia đình lúc tình yêu nhạt phai như rượu lạt, để làm phép lạ cho các gia đình. Phép lạ ấy là biến nỗi lo thành yên tâm, biến nỗi buồn thành niềm vui, biến thất bại thành thành công, để hôn nhân bền vững và gia đình bình an, hạnh phúc. Phép lạ ấy còn là: biến bữa tiệc hôn nhân và gia đình hạnh phúc hôm nay, thành bữa tiệc sum họp trong Nước Thiên Chúa.

Xin các gia đình đừng quên sự hiệp hành của Chúa Giê-su và Mẹ Người trong đời sống hôn nhân và gia đình. Ước gì các gia đình nhận ra lòng lo rất nhạy bén của Mẹ Maria, luôn cầu thay nguyện giúp cho các gia đình. Ước gì các gia đình hãy nhớ lời Mẹ dạy: “Người bảo gì, các anh cứ làm theo”, để nhắc nhở cho nhau “Lắng nghe và sống Lời Tin Mừng” Chúa dạy, và nhận ra bao nhiêu phép lạ kỳ diệu khi “Sống Theo Lời Chúa” dạy.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhận ra, kêu cầu, và tạ ơn sự hiện diện hiệp hành của Chúa Giê-su, của Mẹ Maria, và của cả thánh Giuse nữa, trong đời sống gia đình, để họ luôn sống theo Lời Chúa dạy, luôn tín thác bình an, hạnh phúc. Amen.

17/1 THỨ HAI TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

1Sm 15,16-23 / Mc 2,18-22

LUÔN VUI MỪNG, BÌNH AN, HẠNH PHÚC

“Tân lang còn ở với họ”.

Tình yêu Thiên Chúa dành cho con người là một giao ước thánh thiện, vững bền, và có thể nói, đây là một mối tình hôn phối huyền nhiệm: Một tình yêu hiến dâng trọn vẹn và trung tín đến vĩnh cửu. Một tình yêu kết hiệp đến mức Con Thiên Chúa có thể tự đồng hoá mình với con người đau khổ, đói nghèo, tội lỗi. Một tình yêu trao ban chính sự sống thần linh của Thiên Chúa cho người mình yêu là loài xác đất vạt hèn!

Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su dùng hình ảnh rất thân thiết, gần gũi, để diễn tả tình yêu ấy: “Tân Lang còn ở với họ”.

Họ là ai? Chúa muốn chúng ta hiểu “Họ” là Giáo Hội của Người, là mỗi gia đình, là mỗi chúng ta. Tình yêu cứu độ mang tính phổ quát của Chúa Giê-su giúp chúng ta hiểu: chúng ta vừa là khách dự tiệc cưới của Tân Lang Giê-su với Giáo Hội Người, và chúng ta cũng vừa là hiền thê của Người nữa.

Chúa Giê-su luôn còn ở với mỗi chúng ta cho đến tận thế: nơi Lời Chúa, nơi Thánh Thể Người, nơi những con người đang yêu và đang cần được yêu. Người không rời chúng ta. Điều quan trọng là nếu chúng ta rời bỏ Người, nếu chúng ta bỏ bữa tiệc thánh này, mà đi dự bữa tiệc trần gian đâu đó, thì hãy sám hối đi, hãy ăn chay đi; còn nếu chúng ta đang ở lại trong tình yêu Người, đang chung thuỷ với Người, thì cứ hãy vui mừng hân hoan bình an hạnh phúc, và sẽ chia vui mừng bình an hạnh phúc cho mọi người. Vâng, khi đã thực sống Tin Mừng, thì tâm hồn bình an vui mừng, và sự bình an vui mừng ấy phải được biểu lộ ra bên ngoài từ nghĩ suy, đến lời nói, cử chỉ, hành động, để chúng tỏ cho mọi người biết giá trị của Tin Mừng. Người sống Tin Mừng không thể có cuộc sống ủ dột, đau buồn, chán nản....

Lạy Chúa, xin cho mỗi người, mỗi gia đình luôn sống trong tình Chúa yêu, và chia sẻ niềm vui Tin Mừng cho đời. Amen.

18/1 THỨ BA TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

1Sm 16,1-13 / Mc 2,23-28

GIỮ LUẬT VÌ YÊU CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Ngày Sabbat làm ra vì loài người, chứ không phải loài người vì ngày Sabbat”.

Ngày Sabbat của Người Do Thái là ngày nghỉ các việc kinh tế, để chỉ lo việc thờ phượng Thiên Chúa mà thôi. Vì thế, họ mới có những khoản luật chi tiết các việc không được làm trong ngày Sabbat. Và cứ theo luật ấy, những người biệt phái giữ chi li từng điều, và nếu có ai vi phạm, thì họ lại trách cứ, lên án.

Hôm nay họ lên án các môn đệ Chúa bứt bông lúa mì khi đi ngang qua đồng lúa. Việc bứt vài bông lúa mì khi đói, thì đến nỗi nào, mà các môn đệ lại bị họ quy tội thu hoạch mùa màng trong ngày Sabbat?! Chúa Giê-su giải thích cho họ để họ hiểu rằng: họ quá chú trọng đến cái phụ là giữ luật cách hình thức, mà quên mất cái chính là giữ luật vì yêu Chúa, yêu người.

Chúa muốn chúng ta yêu mến và thờ phượng Chúa cho thật lòng. Bao lâu chúng ta chưa thật lòng với Chúa, thì bấy lâu còn là một xúc phạm nặng nề. Xúc phạm vì xem như Chúa quyền năng thượng trí mà chẳng biết mình dối trá! Xúc phạm vì mượn danh Chúa, mượn việc thờ phượng Chúa cách hình thức bên ngoài mà đánh lừa mọi người! Vì thế, chỉ khi “thật lòng yêu Chúa, thật lòng yêu nhau, thật lòng yêu người” thì việc tuân giữ các lề luật mới có giá trị và mang lại ân sủng thiêng liêng cho chính mình, cho gia đình mình, và cho cả mọi người nữa.

Ước gì tất cả các tín hữu, các gia đình, đều thật lòng với Chúa và thật lòng với nhau trong cùng một lời kinh, một việc phụng vụ, của gia đình, của cộng đoàn, vì việc ấy đẹp lòng Chúa lắm, luôn có Chúa ngự giữa, và được Chúa ban muôn phúc lành.

Lạy Chúa, tuân lễ cầu nguyện cho sự hiệp nhất Ki-tô Hữu đã bắt đầu từ hôm nay, xin cho các gia đình chúng con “thật lòng yêu Chúa, thật lòng yêu nhau”, chu toàn lề luật Chúa vì lòng mến, và hân hoan sống Tin Mừng của Chúa giữa đời. Amen.

19/1 THỨ TƯ TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

1Sm 17, 32-33.37.40-51 / Mc 3,1-6

NGÀY YÊU THƯƠNG – NGÀY HẠNH PHÚC

“Trong ngày Sabbat được cứu sống hay là giết chết?”

Có người tâm sự: “Không hiểu tại sao, cứ mỗi sáng Chúa Nhật là vợ chồng em lại có chuyện bất bình! Đi lễ, mà trong lòng chẳng thấy vui. Vào nhà thờ, vừa quỳ xuống, đã khóc”.

Có thể là vợ chồng ấy chuẩn bị đủ quần áo xinh, xe đẹp để đi lễ, nhưng họ chưa chuẩn bị đủ tình yêu nhau, đủ lòng mến Chúa.

Lại có câu chuyện này: “Không biết có tự đời ông tổ hay ông cố, mà ông Tư thường nói với các con: “Ông bà ta dặn: ngày Chúa nhật là ngày yêu thương, ngày hạnh phúc, ngày thánh thiện, ngày làm việc lành, lánh việc tội, ngày xây dựng tình hiệp nhất huynh đệ trong nhà, trong làng xóm, cộng đoàn...”. Bởi thế, khi vợ chồng con trai giận nhau, ông thường nói: “Hết ngày giận nhau rồi sao con? Hôm nay Chúa nhật!”. Hoặc: “Hôm nay lễ trọng nhé, con!”. Nếu ngày thường, mà các con giận nhau, ông Tư nói: “Xem như hôm nay ngày Chúa nhật đi con, ngày lễ trọng đi con!”. Cũng vậy, thỉnh thoảng, ông cũng nói với bà trước giờ đọc kinh tối: “Bà hết giờ giận rồi sao? Sao phải giận giờ này?!” Thảo nào, mấy bạn già của ông Tư kể, lúc nào gặp nhau mà nghe ai nói chuyện tào lao, hay nói xấu ai, ông Tư hay nhắc: “Nhớ nhé, hôm nay lễ trọng đây!”.

Chúa Giê-su hỏi: “Trong ngày Sabbat, được cứu sống hay là giết chết”. Chúa cũng hỏi chúng ta: “Ngày Chúa nhật, nên yêu hay giận, nên làm việc tốt hay việc xấu, nên thứ tha hay chấp tội, nên quảng đại cho đi hay ích kỷ giữ lại, nên bồi dưỡng đời sống thiêng liêng, hay chỉ nghỉ ngơi bồi dưỡng thể xác...?”

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống yêu thương, và ngay lành trong ngày Chúa Nhật. Và từ việc “thánh hoá” ngày Chúa nhật, ngày lễ trọng, xin cho họ thánh hoá các ngày thường, và cả thời gian sống, để gia đình sống thánh thiện, an bình, hạnh phúc, trở nên bằng chứng cho Tin Mừng Tình Yêu. Amen.

20/1 THỨ NĂM TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

1Sm 18,6-9;19,1-7 / Mc 3,7-12

TÌM ĐẾN CHÚA GIÊ-SU ĐỂ ĐƯỢC CHỮA LÀNH

“Các thần ô uế vừa thấy Người, liền sụp lạy và kêu lên rằng: “Ngài là Con Thiên Chúa”

Sau những bước hiệp hành xuống tận cùng thấp với những người đau khổ, bệnh tật, để chữa lành cho họ, Chúa Giê-su và các môn đệ lui về bờ biển... thế nhưng, đông người từ khắp nơi tuân đến với Người, bởi họ nghe danh tiếng Người. Họ muốn được chạm đến Người, và họ đã được Chúa Giê-su sắp xếp chữa lành hết, không trừ ai. Cả những thần ô uế khi vừa thấy Người, cũng liền sụp lạy và kêu lên rằng: “Ngài là Con Thiên Chúa”.

Lời Chúa cho thấy bao nhiêu người chỉ nghe danh tiếng Chúa Giê-su thôi, mà họ đã nóng lòng tìm đến Người, để xin Người chữa lành bao bệnh tật.

Còn chúng ta, bao bệnh tật phần xác, phần hồn, có khi nào chúng ta nhớ đến Chúa Giê-su và tìm đến Người xin ơn cứu chữa không? Thật đáng tiếc, không ít người, kể cả những người mang danh là Ki-tô hữu, vẫn còn cái suy nghĩ rất phổ biến này: “Đói ăn rau, đau uống thuốc, buồn uống rượu”, hoặc khi đau khổ thì tìm vui nơi phạm tục mà giải thoát những muộn phiền...

Chúa muốn chúng ta khi bệnh phần xác, có muốn đi bệnh viện hay tìm bác sĩ, thì trước tiên cũng hãy tìm đến Chúa Giê-su, xin Người chữa lành, và tin Người sẽ dùng bàn tay của bác sĩ, của thầy thuốc mà chữa lành chúng ta. Khi bệnh phần hồn, vì những đam mê bất chính mà sinh tội lỗi đau khổ, thì cũng hãy tìm đến với Chúa Giê-su và nói với Người: “Lạy Chúa, con chẳng có cách nào cho bớt đau, bớt khổ. Xin cứu con”. Và mạnh dạn đến với bí tích Hoà giải. Các linh mục giải tội, hiện thân của Chúa Giê-su giàu lòng thương xót thứ tha, đang chờ chúng ta ở đó, để chữa lành cho chúng ta bao bệnh phần hồn.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhớ đến và tìm đến Chúa Giê-su, xin Người thương cứu chữa xác hồn. Amen.

21/1 THỨ SÁU TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

1Sm 24,3-21 / Mc 3,13-19

TÍN NHIỆM GIÁO HỘI, MÀU NHIỆM CỨU RỖI

“Người gọi những kẻ Người muốn gọi để họ ở cùng Người”.

Tin mừng kể cho chúng ta nghe về thừa ban sơ của Giáo Hội: Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa, Đấng luôn thông hiệp với Chúa Cha và Chúa Thánh Thần, đã sẻ chia sự thông hiệp thánh thiện ấy cho mười hai con người bé nhỏ, để mười hai con người bé nhỏ ấy lại tiếp tục sẻ chia sự thông hiệp thánh thiện của Thiên Chúa cho toàn nhân loại. Và như thế là ý muốn cứu rỗi của Thiên Chúa Ba Ngôi, được chuyển đến tận mỗi tâm hồn, mỗi con người, để “Khắp cùng bờ cõi trái đất đã nhìn thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa chúng ta”.

Cho đến nay, nhiều người ngoài công giáo vẫn luôn nhìn Giáo Hội Công Giáo với cái nhìn rất trân trọng về mặt cơ cấu, tổ chức và sinh hoạt Giáo Hội, bởi tính hiệp nhất thánh thiện. Chúng ta hãy vui mừng vì “tin” sự hiệp nhất thánh thiện ấy bắt nguồn từ Thiên Chúa Ba Ngôi, trong Chúa Giê-su Ki-tô, Đấng thiết lập Giáo Hội. Và thiết nghĩ, không chỉ vui mừng vì “tin”, mà còn phải ý thức và chu toàn bổn phận của mỗi tín hữu là duy trì và phát triển bền vững sự hiệp nhất thánh thiện ấy từ trong gia đình đến cộng đoàn bằng sự “tín nhiệm Giáo Hội, một giáo hội hữu hình, nhưng là màu nhiệm cứu rỗi”.

Thánh Mar-co viết về việc Chúa Giê-su gọi chọn 12 con người tham gia vào sứ vụ của Người, rằng: “Người gọi những kẻ Người muốn gọi để họ ở cùng Người”. Ước gì mỗi Ki-tô hữu hãy vui mừng, vì nhờ sự thông hiệp thánh thiện của Giáo Hội với Chúa Giê-su, mà mỗi chúng ta cũng được chọn gọi để “hiệp thông, tham gia sứ vụ” của Chúa Giê-su và Giáo Hội Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su và Giáo Hội Người, luôn sống “hiệp thông, tham gia và chu toàn sứ vụ”, để làm gia tăng sự tín nhiệm vào Chúa Giê-su, và Giáo Hội của Người, và để mọi người được hưởng nhờ ơn cứu độ. Amen.

22/1 THỨ BẢY TUẦN 2 THƯỜNG NIÊN

2Sm 1,1-4.11-12.19.23-27 / Mc 3,20-21

CHO ANH MẮT TRÍ MỘT BỮA ĐI!

“Những thân nhân của Người nói: Người đã mất trí”.

Bài Tin Mừng hôm nay rất ngắn: kể chuyện Chúa Giê-su mãi lo việc cứu người đến nỗi không có giờ nghỉ ngơi, ăn uống. Và những người thân của Người nói rằng “Người đã mất trí rồi”.

Vâng, đúng là “Người đã mất trí rồi”, nghĩa là, đã mất trí của bản tính loài người rồi, và chỉ còn lại thượng trí của bản tính Thiên Chúa, của Con Thiên Chúa, Đấng cứu rỗi loài người.

Hãy vui mừng vì đang có những mục tử cũng “mất trí của bản tính loài người rồi, chỉ còn lại thượng trí của Chúa Giê-su, trong vai trò mục tử nhân lành say mùi chiên!”. Bởi nếu không có sự mất trí theo bản tính loài người, nghĩa là còn tính toán thiệt hơn cho mình, thì mục tử khó lòng mà hiệp hành với những con chiên đau thương cùng khổ, khó lòng mà hy sinh hiến mình cho chiên được sống, được vui, được cậy, được sống dồi dào!

Đời sống giáo dân trong gia đình đôi khi cũng phải vậy, cũng cần có những lúc mất trí theo kiểu mất trí của Chúa Giê-su.

Nhớ chuyện mùa giáng sinh năm ấy: Buổi sáng, Bà Tư góp 200 ngàn cho Giáo Họ tổ chức lễ Giáng Sinh. Buổi chiều, con trai út đưa cho ông Tư 500 ngàn và nói: “Con mừng lễ Cha Mẹ”. Ông Tư vui quá, cầm tờ tiền chạy lên nhà ông Giáo Họ và nói: “Mình góp làm cái cổng Mừng Chúa Giáng Sinh của Giáo Họ”. Hôm sau, nghe vậy, bà Tư nói: “Em đóng tiền Giáng sinh rồi mà. Anh còn đóng nữa?! Mất trí rồi hả”. Ông Tư trả lời: “Không sao em. Cho anh mất trí một bữa đi?!”

Nếu không bằng lòng đánh mất cái trí khôn theo bản tính loài người, thì không thể đón nhận thượng trí của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn hy sinh cho nhau, hy sinh cho Giáo Hội, hy sinh cho mọi người, mà không bao giờ phải tính toán hơn, thiệt, được, mất, một chỉ vì lòng yêu mến Chúa, yêu mến Giáo Hội và gia đình mà thôi. Amen.

23/1 CHÚA NHẬT 3 THƯỜNG NIÊN

Nkm 8,2-4a.5-6.8-10 / 1Cr 12,12-30; Lc 1,1-4; 4,14-21

LỜI ỨNG NGHIỆM NGAY TRONG NHÀ CHÚNG TA

“Hôm nay ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh này”.

Dân Thiên Chúa trông đợi Đấng Cứu Thế đến. Và Đấng Cứu Thế đã đến là Đức Giê-su Ki-tô, nghĩa là Đấng được Thiên Chúa Cha xúc dầu, được Chúa Cha ban Chúa Thánh Thần, và cũng được chính Chúa Cha sai đến trần gian thực hiện mùa hồng ân cứu rỗi – Đúng như Lời Ngôn Sứ Isaia loan báo: “Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, vì Ngài xúc dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó, thuyên chữa những tâm hồn sám hối, loan truyền sự giải thoát cho kẻ bị giam cầm, cho người mù được trông thấy, trả tự do cho những kẻ bị áp bức, công bố năm hồng ân và ngày khen thưởng”.

Thế nhưng, lòng người Do Thái còn bán tín bán nghi, nhất là những luật sĩ, người có chút hiểu biết về Kinh Thánh và Lễ Luật. Họ chưa chấp nhận Chúa Giê-su là Đấng Thiên Sai vì nhân thân của Ngài thuộc tầng lớp trung bình thấp, vì Người không có chân tướng của một vị anh hùng cái thế, hay dáng vẻ một vị Thiên Chúa uy quyền. Vì thế, Chúa Giê-su nói: “Hôm nay, đã ứng nghiệm đoạn Kinh Thánh mà tai các ngươi vừa nghe”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta hiểu rằng: không có Đấng Cứu Độ nào khác ngoài Chúa Giê-su. Không có ơn cứu độ nào khác ngoài ơn cứu độ mà Chúa Giê-su đã ban tặng bằng chính Lời dạy và đời sống yêu thương qua giá máu của Người. Chúa Giê-su, Đấng Cứu Độ duy nhất của mỗi chúng ta và toàn thể giới.

Ước gì các gia đình luôn giúp nhau tin Chúa Giê-su, đặt niềm hy vọng vào chỉ nơi Chúa Giê-su và yêu mến Chúa Giê-su để yêu nhau theo chuẩn mực yêu của Người, và để Lời Chúa ứng nghiệm ngay trong nhà, trong cuộc sống các gia đình.

Lạy Chúa, mùa hồng ân đã đến. Xin cho các gia đình đón nhận Chúa Giê-su và Lời Yêu của Người, để Lời Người mang lại cho các gia đình bình an, hạnh phúc, và ơn cứu rỗi. Amen.

24/1 THỨ HAI TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2Sm 5,1-7.10 / Mc 3,22-30

GANH TY DẪN ĐẾN CHIA RẼ - DIỆT VONG

“Satan phải diệt vong”.

Người nào làm được việc gì hay, việc gì tốt cho đời, hoặc công thành danh toại ở đời, vẫn thường bị người khác ganh tỵ, tìm cách hạ bệ họ xuống, hoặc làm giảm đi giá trị của họ. Tính hư tật xấu ấy hình như vẫn còn triền miên trong lòng con người. Có phải vì thế mà có người nói đùa giống như thật, rằng: “Ai Tu được lòng ganh tỵ, người ấy đạt chánh quả”.

Bài Tin Mừng kể chuyện Chúa Giê-su chữa người bị quỷ ám. Thấy vậy, các kinh sư bảo rằng: “Chính nhờ tướng quỷ Bê-el-giê-but mà ông ấy trừ quỷ”. Rõ là, chỉ vì lòng ganh tỵ, không muốn ai hơn mình, nên họ muốn giảm giá trị thân linh của Chúa Giê-su, họ muốn hạ bệ Người xuống, bằng cách gán cho Người cũng là loại người bị quỷ ám, cho là Người nhân danh quỷ mà trừ quỷ! Suy nghĩ ganh tỵ và ý xấu của họ đã bị Chúa Giê-su lật trăn: “Satan phải diệt vong” vì chúng ganh tỵ, chia rẽ!

Có vẻ như Chúa Giê-su muốn ám chỉ lòng ganh tỵ là Sa-tan, là ma quỷ, và ắt là: ai còn giữ lòng ganh tỵ, người ấy cũng sẽ bị diệt vong theo với sự phụ Sa-tan của họ.

Vâng, ganh tỵ, là giềng mối gây bất nhất, là khởi đầu cho sự chia rẽ, và là lối dẫn tới chỗ diệt vong. Giáo Hội Chúa Ki-tô luôn là Giáo Hội Hiệp Nhất và Thánh Thiện. Bởi thế, bất cứ thành phần nào trong Giáo Hội mà có lòng hơn thua, ganh tỵ nhau, đều đắc tội với mâu nhiệm Giáo Hội Duy Nhất!

Nhiều thế lực của ma quỷ bên ngoài Giáo Hội, vẫn âm mưu cấy vào trong mọi thành phần dân Chúa lòng ganh tỵ, nhằm chia rẽ và phá đổ Giáo Hội. Vì thế, mỗi tín hữu, mỗi gia đình phải luôn cảnh giác. Nơi nào có ganh tỵ, nơi ấy đổ nát, tiêu tan!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình loại trừ tính ganh tỵ, để bảo đảm sự hiệp nhất thánh thiện và tình yêu thương trong gia đình, trong đoàn thể, hội đoàn và trong Cộng Đoàn Giáo Xứ. Amen.

25/1 Thánh Phaolô Tông Đồ Trở Lại
Kết Thúc Tuần Lễ Cầu Cho Sự Hiệp Nhất Các Kitô Hữu
Cv 22,3-16 (hoặc Cv 9,1-22) / Mc 16,15-18

HIỆP NHẤT TRONG CÙNG MỘT ĐỨC KI-TÔ
VÀ GIÁO HỘI NGƯỜI

“Các con hãy đi rao giảng Tin Mừng khắp thế gian”.

Hôm nay, lễ thánh Phaolô Tông Đồ trở lại. Trước khi suy niệm và cầu nguyện, xin mời mọi người nghe câu chuyện về biến cố trở lại của Thánh Phaolô theo sách Tông đồ Công vụ. (Cv 9, 1-22)

“Trong những ngày ấy, Saolô còn mãi say mê hăm dọa giết các môn đồ Chúa. Ông đến thượng tế, xin chứng minh thư gửi đến hội đường ở Đamas, để nếu gặp ai theo đạo ấy, bắt luận nam nữ, ông bắt trời đem về Giêrusalem.

Đang khi đi đường, lúc đến gần Đamas, bỗng nhiên một luồng ánh sáng từ trời chiếu xuống bao phủ lấy ông, ông ngã xuống đất và nghe tiếng phán rằng: "Saolô, Saolô, sao ngươi bắt bớ Ta?" Ông thưa: "Lạy Ngài, Ngài là ai?" Chúa đáp: "Ta là Giêsu mà ngươi đang bắt bớ; giờ chân đạp mũi nhọn thì khổ cho ngươi". Saolô run sợ và kinh hoàng hỏi rằng: "Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?" Chúa phán: "Hãy chỗi dậy, vào thành, và ở đó người ta sẽ nói cho ngươi phải làm gì". Những kẻ đồng hành với ông đứng lại, hoảng hốt; họ nghe rõ tiếng mà không thấy ai. Saolô chỗi dậy khỏi đất, mắt ông vẫn mở mà không trông thấy gì. Người ta cầm tay dẫn ông vào thành Đamas; ông ở lại đấy ba ngày mà không thấy, không ăn, cũng không uống.

Bấy giờ ở Đamas, có một môn đồ tên là Anania; trong một thị kiến, Chúa gọi ông rằng: "Anania". Ông thưa: "Lạy Chúa, này con đây". Chúa phán: "Hãy chỗi dậy và đến phố kia gọi là phố "Thăng", và tìm tại nhà Giuđa một người tên Saolô, quê ở Tarsê; nó đang cầu nguyện". (Saolô cũng thấy một người tên Anania bước vào, và đặt tay trên ông để ông được sáng mắt). Anania thưa: "Lạy Chúa, con đã nghe nhiều người nói về người

này rằng: ông đã gây nhiều tai ác cho các thánh của Chúa tại Giêrusalem; tại đây, ông đã được các thượng tế cho phép bắt trời tắt cả những ai kêu cầu danh Chúa". Nhưng Chúa phán: "Cứ đi, vì người này là lợi khí Ta đã chọn, để mang danh Ta đến trước dân ngoại, vua quan và con cái Israel. Ta sẽ tỏ cho nó biết phải chịu nhiều đau khổ vì danh Ta".

Anania ra đi, bước vào nhà, và đặt tay trên Saolô mà nói: "Anh Saolô, Chúa Giê-su, Đấng hiện ra với anh trên đường đi đến đây, sai tôi đến cùng anh, để anh được thấy và được tràn đầy Thánh Thần. Tức thì có thứ gì như những cái vảy rơi khỏi mắt ông, và ông được sáng mắt.

Ông chỗi dậy chịu phép rửa, và sau khi ăn uống, ông được lại sức, ông ở lại ít ngày cùng với các môn đồ thành Đamas. Và lập tức ông rao giảng trong các hội đường rằng Đức Giê-su là Con Thiên Chúa. Mọi người nghe rao giảng đều kinh ngạc và nói rằng: "Há chẳng phải ông này đã bách hại những người đã cầu khẩn danh ấy tại Giêrusalem, và cũng đã tới đây mà truy nã họ để điệu họ về cho các thượng tế sao?".

Chúng ta tạ ơn Chúa, vì chỉ có Chúa mới thấu suốt cõi lòng của mỗi người, và cũng chỉ có Chúa mới có thể thực hiện điều kỳ diệu nơi mà con người tưởng như là không thể. Tạ ơn Chúa đã kêu gọi và sử dụng Thánh Phao-lô và kế hoạch của Người.

Quả thực, Tin Mừng cho biết Chúa Giê-su đã gọi các môn đệ hiệp hành với Người, đã huấn luyện, và trước khi về Trời, Người đã sai các ông đi loan báo Tin Mừng. Người nói: "Các con hãy đi khắp thế gian, rao giảng Tin Mừng cho mọi tạo vật. Ai tin và chịu phép rửa, thì sẽ được cứu độ; ai không tin, sẽ bị luận phạt".

Vâng! Câu này được hiểu rằng: "Ai tin và chịu phép rửa, thì sẽ được Thiên Chúa cứu độ; ai không tin, sẽ bị Thiên Chúa luận phạt". Thế thì, các môn đệ chỉ là những người được mời tham gia, cộng tác với Người, được chia sẻ sứ vụ, nhưng chính Thiên Chúa sẽ quyết định cứu độ ai, hay luận phạt ai.

Câu chuyện năm 1999: Ông Tom làm chủ tịch Hội Đồng Mục Vụ. Cha Phanxico Xavie cho ông nghỉ việc vì có chuyện xúc phạm tới cha. Nay ông yếu liệt. Cha đến thăm và ban các bí tích sau cùng. Ông cương quyết không tiếp cha, không nhận bí tích. Cha ra về. Tối ấy, cha tâm sự với một vị Hội Đồng “Mình đã làm mất sự tín nhiệm của ông! Xin Chúa cứu ông và cứu cả mình nữa”. Sáng hôm sau, vừa lễ xong, con trai ông Tom đến: “Thưa cha, ba con xin gặp cha, mời cha đến nhà”. Cha vừa đến, ngồi bên ông. Ông đưa tay ra nắm tay cha, và nói: “Con xin lỗi cha, giận cha quá. Giờ hết giận rồi. Xin ban các phép sau cùng cho con”. Ba ngày sau, Chúa gọi ông Tom về!

Quả thực, những người được Chúa gọi chọn làm môn đệ Người, đều là những con người đơn sơ chân chất, cũng xác đất vật hèn, cũng mỏng manh yếu đuối, cũng có thể phạm phải những sai lầm...thế nhưng, Người vẫn tín nhiệm sai đi, vì Người luôn hiệp hành với họ trên dòng đời, và ân sủng Người luôn phù trợ họ để họ chu toàn sứ vụ được giao. Ôn phù trợ ấy là những dấu lạ kèm theo: “Nhân danh Thầy, họ sẽ trừ quỷ, nói các thứ tiếng lạ, cầm rắn trong tay, và nếu uống phải chất độc thì cũng không bị hại; họ đặt tay trên những người bệnh, và bệnh nhân được lành mạnh”.

Trong ngày kết thúc tuần lễ cầu cho sự hiệp nhất Ki-tô hữu, và cũng là ngày mừng lễ Thánh Phao-lô tông đồ trở lại, ước gì mỗi chúng ta nhớ đến hồng ân trở lại, hồng ân nhận biết, hồng ân tái sinh, hồng ân sống và loan báo Tin Mừng của chúng ta trong cùng một Đức Ki-tô. Và hãy xác quyết rằng: đó là mẫu số chung cơ bản để chúng ta xây dựng tình hiệp nhất, trong cùng một Đức Ki-tô, trong cùng một Giáo Hội thánh thiện của Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhớ rằng: đức tin là một hồng ân của Chúa ban, như hồng ân trở lại của Thánh Phao-lô, để luôn sống tình yêu thương hiệp nhất với tất cả tín hữu Chúa, và cùng hiệp hành với nhau trong sứ vụ Loan báo Tin Mừng Chúa Giê-su cho mọi người, mọi lúc, mọi nơi. Amen.

25/1 THỨ BA TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2 Sm 6, 12b-15, 17-19; Mc 3,31-35

SỐNG LỜI CHÚA GIÊ-SU, LÀ THỰC THI Ý CHA

“Ai làm theo ý Thiên Chúa, người ấy là anh chị em và mẹ Ta”.

Nhân chuyện những người thân trong gia đình huyết nhục của Chúa Giê-su tìm gặp Người, Người đã cho mọi người biết Người còn có một gia đình linh thánh nữa, đó là gia đình của Thiên Chúa. Và hơn thế nữa, Người nói: “Ai làm theo ý Thiên Chúa, thì người ấy là anh chị em và là mẹ Ta”. Nghĩa là, ai thực hành thánh ý Thiên Chúa, thì được thuộc về gia đình linh thánh của Thiên Chúa. Đây là tin vui mừng, tin hạnh phúc, tin vinh dự biết bao cho thân phận con người hèn mọn, tội lỗi của chúng ta.

Thế nhưng, biết đâu là Thánh ý của Thiên Chúa mà thi hành? Một nơi khác, Chúa Giê-su nói: “Nếu ai yêu mến Thầy, thì sẽ giữ Lời Thầy, và Cha Thầy sẽ yêu mến người ấy. Và Chúng Ta sẽ đến, ở trong người ấy”. Như thế là: Thánh Ý của Thiên Chúa Cha được bày tỏ nơi Chúa Giê-su, và Lời dạy của Người. Người còn nói: “Ai giữ Lời Người dạy, và dạy người ta giữ, thì được kể là kẻ cao cả trong Nước Trời”. Thật là hạnh phúc!

Giáo Hội muốn cho con cái mình được sống trong gia đình của Thiên Chúa, nên đã luôn tha thiết mời gọi con cái mình “sống theo Lời Chúa dạy” và giúp nhau “sống theo Lời Chúa dạy”, từ trong gia đình, ra đến cộng đoàn. “Sống theo Lời Chúa” không phải là sự chia sẻ hiểu biết của mình về Tin Mừng, nhưng phải là chia sẻ niềm vui và bình an mà chính mình đã nhận được nhờ “sống theo Lời Chúa”. Bởi vậy, Giáo Hội ước ao mỗi cuộc sống của tín hữu, là trang Tin Mừng sống động giữa đời thường, để mọi người có thể nhìn thấy cách sống ngay chính và yêu thương của chúng ta, mà ngợi khen Cha chúng ta trên trời!

Lạy Chúa, các gia đình đang sống trong thời đại công nghệ với đầy đủ những phương tiện truyền thông. Xin Chúa giúp các gia đình biết sử dụng phương tiện Chúa ban, mà “lắng nghe Lời Chúa, và thực hành ý Chúa muốn” trong gia đình. Amen.

26/1 THỨ TƯ TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2 Sm 7, 4-17, Mc 4,1-20

GIÚP NHAU DỌN LẠI MẢNH ĐẤT TÂM HỒN

“Người gieo hạt đi gieo hạt giống”

Thiên Chúa tỏ cho con người biết Thánh Ý yêu thương của Người qua Lời Tin Mừng, để ai đón nhận Lời, yêu mến, lắng nghe và thực hành Lời Tin Mừng thì thuộc về gia đình Thiên Chúa, sống sự sống đời đời hạnh phúc với Thiên Chúa.

Chúa Giê-su ví Lời Người như hạt giống mà Thiên Chúa Cha gieo vào lòng đời, để hạt giống ấy nảy mầm, lớn lên thành cây, và trở sinh muôn bông hạt. Lòng người như mảnh đất đón nhận hạt giống Tin Mừng. Mảnh đất tâm hồn nào cằn khô như vè đường, cứng cõi như sỏi đá, chằng chịt um tùm những cỏ những gai phù phàm, thì hạt giống Tin Mừng không thể nảy mầm được. Chỉ có mảnh đất tâm hồn đơn sơ tươi xốp, mới làm cho Lời nảy mầm, thành cây lớn lên và sinh bông hạt.

Lời Chúa mời gọi mỗi chúng ta hãy sửa soạn mảnh đất tâm hồn để đón nhận Lời Chúa. Thương thay, nhiều tâm hồn thật vô cảm, để Lời Chúa qua tai, chẳng lưu lại chút trù mến hay xót xa nào trong lòng. Thương thay, nhiều tâm hồn thật chật chội những đam mê phù vân, không còn chỗ cho Lời Chúa cư ngụ. Thương thay, nhiều tâm hồn lạnh lùng đến nỗi không muốn để cho Lời Chúa làm ấm lên cõi lòng băng giá! Thương thay, những mảnh đất tâm hồn không được chính chủ nhân của nó chăm sóc, và cũng không ai bận tâm ngó tới, xem sao!

“Hướng tới một giáo hội hiệp hành” đang mời gọi chúng ta cần quan tâm tới nhau để giúp nhau dọn lại những mảnh đất tâm hồn, và cụ thể nhất, gần gũi nhất là mảnh đất tâm hồn của những người trong gia đình chúng ta. Ước gì không riêng ai nên thánh, nhưng cả nhà nên thánh; không riêng ai nghe và thực hành Lời Chúa dạy, nhưng cả nhà ta luôn có nhau, luôn cùng nhau!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau mến yêu Lời Chúa, cùng lắng nghe, cùng thực hiện, cùng hạnh phúc an vui. Amen.

26/1 THÁNH TIMÔTHÊÔ VÀ TITÔ, GM

Lc 10, 1-9

MÀU NHIỆM, HIỆP THÔNG, SỨ VỤ

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít” (Lc 10, 2)

Cả Timôthêô và Titô đều đã được đức tin qua việc rao giảng Tin Mừng của Thánh Phao-lô. Và khi nhận thấy đức tin nơi hai ông đã trưởng thành, Thánh Phao-lô đã đặt tay phong chức Giám Mục cho hai ông, để các ông làm cộng sự đắc lực trong việc rao giảng Tin Mừng. Tâm thư Thánh Phao-lô gửi cho Giám Mục Ti-mô-thê-ô, viết: *“Cha nhắc nhở con điều này, là hãy làm sống động ơn Chúa trong con, ơn mà con lãnh nhận qua việc cha đặt tay trên con. Thật vậy, Thiên Chúa không ban cho chúng ta một thần trí nhát sợ, mà là thần trí dũng mạnh, mến yêu và độ lượng. Vậy con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta, cũng đừng hổ thẹn vì cha là tù nhân của Người; nhưng hãy cộng tác với Tin Mừng dựa theo quyền lực của Thiên Chúa”*. Và cho Giám Mục Ti-tô: *“Titô, người con chân thật trong cùng một đức tin. Nguyên chúc cho con được ân sủng và bình an của Thiên Chúa Cha, và của Đức Giêsu Kitô, Đấng Cứu độ chúng ta”*.

Những lời thư rất tha thiết với tâm tình thánh thiện, với khát khao bỏng cháy cho Nước Chúa trị đến. Thánh Phao-lô mặc lấy lòng yêu của Chúa Giê-su mà đối xử với những người cộng sự với mình. Thiết tưởng, đây là tinh túy của màu nhiệm, hiệp thông và sứ vụ, là bí quyết thần thánh cho những thợ gặt hái được nhiều bông lúa chín vàng những khát khao công chính, và là phương cách tối ưu để thực hiện chỉ thị loan báo Tin Mừng. Người được sai đi sẽ không còn là con chiên lẻ loi đối diện với bầy sói, sẽ không thể chào thua trước những thách đố, không thể gục ngã trước những cạm bẫy, những chước quỷ mưu ma. Ân sủng bình an của Chúa Ki-tô nối kết tất cả.

Lạy Chúa, xin cho chúng con hiệp nhất với Chúa, với nhau, để chu toàn sứ vụ đem về cho Chúa các linh hồn. Amen.

27/1 THỨ NĂM TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2Sm 7,18-19.24-29 / Mc 4,21-25

SÁNG LÊN MỘT TRỜI MỚI, ĐẤT MỚI

“Đèn đốt lên là để đặt trên giá đèn. Các ngai đang đâu nào, thì người ta sẽ đóng đầu ấy cho các ngai”.

Chúa Giê-su khát khao điều tốt lành cho mỗi chúng ta là: hãy yêu mến và lắng nghe Lời Người, để Lời Người thấm đẫm trái tim, khối óc, lòng trí chúng ta. Rồi từ ấy, Lời từ trái tim sẽ mách bảo cả con người chúng ta phải làm gì, phải sống thế nào. Quả thực, đã có những người để cho Lời Chúa thấm ngấm vào con người hèn mọn, xấu xa, tăm tối của mình, và cuối cùng là Lời Chúa đã biến đổi cuộc đời họ, đã thấp sáng cuộc đời họ.

Vâng! Lời Chúa sẽ biến đổi và thấp sáng cuộc đời chúng ta. Nhờ Sống Lời Chúa, nơi chúng ta, sáng lên những ý nghĩ thanh tao xinh đẹp công chính; sáng lên những lời nói thân ái ngọt ngào dễ mến, dễ thương; sáng lên những nụ cười hồn nhiên trong vắt niềm vui xua tan những nỗi buồn vớ vẩn; sáng lên niềm hy vọng giữa những bi thương đời u ám đang bao trùm; sáng lên niềm tin yêu về một trời mới, đất mới thay cho khoảng không gian rất xưa cũ nhưng vẫn là quán trọ phù hoa... Nhờ Sống Lời Chúa mà đôi bàn tay chúng ta sáng lên những việc yêu thương bác ái chân thành; mà đôi chân không ngại ngừng bước xuống và bước tới những miền đời thấp cùng, tăm tối!

Sống Lời Chúa là “hồng phúc ngọn đèn đời ta đã được đốt lên, và được vinh dự đặt trên giá”. Và khi đã thực hiện việc sẻ chia ánh sáng niềm vui Tin Mừng cho mọi người, thì Thiên Chúa lại đóng lại cho chúng ta chính nguồn ánh sáng của Người, chính nguồn ánh sáng của cõi hằng sống, nguồn sáng cứu độ.

Ước gì các gia đình “yêu mến, lắng nghe, và để cho Lời Chúa thấm ngấm vào tâm hồn, rồi cháy lên, bùng sáng lên ánh sáng cứu độ cho hết thầy mọi người”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trở nên ánh sáng của Tin Mừng Cứu Độ, nhờ lắng nghe và thực hành Lời Chúa. Amen.

28/1 THỨ SÁU TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2Sm 11,1-4a.5-10a.13-17 / Mc 4,26-34

CỨ HÃY GIEO HẠT ĐI, CHÚA SẼ CHO MỘC LÊN

“Người kia đã gieo hạt xuống đất, rồi đi ngủ, hạt giống mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết”.

Một Hội Viên Legio rất nhiệt thành công tác, và nghe đầu Praesidium của ông đem về cho Chúa nhiều linh hồn. Có người vui mừng và ca tụng ông, nhưng ông nói: “Việc của chúng tôi là gieo và gieo, và cứ mãi gieo. Chúng tôi không có khả năng làm cho hạt đã gieo sẽ mọc lên. Bởi, việc hạt nảy mầm mọc lên và trở sinh hoa trái là do quyền năng và tình thương của Chúa”.

Vâng! “Việc hạt nảy mầm mọc lên và trở sinh hoa trái là do quyền năng và tình thương của Chúa”. Mỗi người chúng ta cũng nên có suy nghĩ này, có tâm tình này, và luôn duy trì ý hướng chủ lực này trong khi tham gia vào sứ vụ của Chúa Ki-tô, của Giáo Hội. Chúng ta là tôi tớ vô dụng. Chúng ta làm việc phải làm vì bổn phận tạ ơn! Chúng ta không đáng công trạng gì!

Gieo hạt rồi, chúng ta thường có những “thao thức mong mỏi rất chủ quan tưởng như là thánh thiện”. Vì thế, hãy cẩn thận cảnh giác trước chước cám dỗ tự phụ, tự mãn về sự nhiệt thành của mình. Đừng quên rằng chúng ta chỉ là người tham gia.

Lời Chúa hôm nay nói rất rõ: “Người kia đã gieo hạt xuống đất, rồi đi ngủ, hạt giống mọc lên thế nào người đó cũng không hay biết”. Thánh Phao-lô cảm nghiệm sâu sắc điều này và dạy: “Tôi trông. Apollo tưới. Nhưng Chúa cho mọc lên”. (1Cr 3,6).

Ước gì các gia đình luôn chu toàn bổn phận là “lắng nghe và thực hành Lời Chúa dạy”, để cuộc sống Tin Mừng nơi gia đình, sẽ trở nên hạt giống gieo vào giữa lòng đời, và Chúa sẽ cho mọc lên muôn mầm sống mới, trong lòng mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cứ hãy gieo hạt đi, cứ hãy sống Tin Mừng đi, và tin rằng: Chúa rất hài lòng, Chúa rất hạnh phúc, và Chúa sẽ cho hạt nảy mầm, mọc lên, xinh tốt như ý Chúa muốn, và xinh tốt hơn điều các gia đình mong đợi! Amen.

29/1 THỨ BẢY TUẦN 3 THƯỜNG NIÊN

2Sm 12,1-7a.10-17 / Mc 4,35-41

ĐỪNG TƯỜNG LÀM CHÚA ĐANG NGỦ...

“Người là ai mà cả gió lẫn biển cũng đều vâng lệnh?”

Con thuyền chòng chành trên biển, là hình ảnh của Giáo Hội giữa biển đời, trên hành trình về đến quê hương đích thực là Nước Trời. Biển đời vẫn luôn dậy những cơn sóng dữ, những cơn sóng muốn nhận chìm cả con thuyền. Thế nhưng, con thuyền Giáo Hội vẫn bình yên vượt ngàn phong ba bão táp, để tiến đến bến bờ, bởi trên thuyền luôn có sự hiện diện quyền năng của Chúa Giê-su Con Thiên Chúa. Đó là đức tin của Giáo Hội, và cũng là đức tin của mỗi chúng ta, mỗi gia đình.

Quả thực, đời sống đức tin của mỗi người, mỗi nhà cũng như chiếc thuyền trôi trên biển, biết bao là sóng! Không có biển đời nào êm ả như mặt hồ thu! Không có cõi lòng nào không dậy sóng! Những cơn sóng danh lợi đục phù hoa chóng vánh nhưng mãnh liệt đến mức có thể đánh úp cả chiếc thuyền bé nhỏ! “Ai chưa qua chưa phải là người”! Nhưng con người yếu đuối hèn mọn thì làm thế nào để vượt sóng, sức nào để vượt sóng!?

Quả thực, không ai không vượt sóng, và cũng không ai tự mình có khả năng vượt sóng. Cá nhân, gia đình, hay cả Giáo Hội, cũng đều phải vượt sóng nhờ quyền năng và tình thương của Chúa. Vì thế, đừng tự phụ mình có khả năng. Cũng đừng hoảng loạn vì tưởng lầm Chúa đang ngủ. Nhưng, hãy tin là Chúa Giê-su đang âm thầm hiệp hành với mỗi người, mỗi nhà, và Giáo Hội. Hãy tin tưởng kêu cầu Người giúp vượt sóng.

Ước gì mọi thành phần trong Giáo hội, và nhất là các gia đình luôn cảnh giác và nhận ra cơn sóng danh lợi đục thời đại duy vật này, lúc nào cũng muốn đánh úp con thuyền nhà ta. Hãy đánh thức Chúa Giê-su dậy, và Lời Người sẽ làm cho sóng yên biển lặng, Lời Người giúp chúng ta vượt sóng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn biết tin tưởng vào Lời quyền năng của Chúa Giê-su, và kêu cầu Người cấp cứu. Amen.

30/1 CHÚA NHẬT 4 THƯỜNG NIÊN
Gr 1,4-5.17-19 / 1Cr 13,4-13 / Lc 4,21-30

DỪNG DỰNG NÊN THIÊN CHÚA THEO Ý MÌNH

“Chúa Giê-su, như Êlia và Êlisê, không phải chỉ được sai đến với người Do-thái”.

Chúa Giê-su rao giảng Tin Mừng cho người Do Thái trong hội đường Capharnaum. Mọi người vừa thán phục lời giảng dạy của Người, nhưng cũng vừa băn khoăn tự hỏi rồi kháo láo với nhau: “Người này không phải là con ông Giuse sao?”.

Hoá ra, nề phục thì có nề phục, nhưng cũng có chút ganh tỵ tự bản chất kiêu căng của con người: không muốn ai hơn mình, nhất là ai ấy thua kém mình về gia thế, gia cảnh. Hoá ra, trong lòng họ còn bán tín, bán nghi: “Có lẽ nào anh chàng tên Giê-su con ông Giuse kia lại là tiên tri, là Đấng Messia, mà anh ấy dám nói: Hôm nay đã ứng nghiệm lời tiên tri về Đấng Cứu Thế. Hoặc, có lẽ nào Đấng Messia lại có thể lại là tầm thường đến mức như vậy? Họ muốn dựng nên một Thiên Chúa theo ý họ!

Vâng, đến giờ này, có người vẫn còn theo vết xe đổ của người Do Thái, là luôn muốn định hình, hoặc dựng nên một Đấng Cứu Thế theo ý mình! Có một số người tin vào Chúa Giê-su theo cách tin cầu may. Cầu được ước thấy thì còn tin, mà cầu chẳng được, ước chẳng thấy thì hết tin. Có người muốn giàu to lên, muốn danh giá, muốn quyền lực, mà Chúa Giê-su vẫn muốn đời nghèo khó, khiêm hạ và cúi mình phục vụ. Có người cho rằng: muốn sống và sống dài dài trên trần gian này để hưởng thụ cho đã đời, mà lại tôn thờ một con người chịu đóng đinh, chịu chết trên thập giá, thì thật là vô lý! Còn tôi, còn bạn, thì nghĩ sao?!

Ước gì các gia đình xác tín chỉ có Chúa Giê-su và Lời dạy của Người là lẽ sống, là chân lý, là cùng đích của cuộc đời. Chính sự nghèo khó đã cứu rỗi ai kia giàu có. Chính đức khiêm nhường đã xoá lòng kiêu căng, Chính sự chết đem lại sự sống!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận Chúa Giê-su và Lời Người, Sống Theo Lời Người dạy để được cứu rỗi. Amen.

31/1 THỨ HAI TUẦN 4 THƯỜNG NIÊN

2Sm 15,13-14.30;16,5-13 / Mc 5,1-20

KHÔNG THỂ BẰNG LÒNG LÀM NÔ LỆ TỘI LỖI

“Hỡi thân ô uế, hãy ra khỏi người này”.

Câu chuyện Chúa Giê-su chữa lành cho người bị quỷ ô uế ám cho chúng ta biết: không phải một con quỷ, mà là một cơ binh quỷ. Và cho dù là một cơ binh quỷ, thì chúng cũng phải cúi đầu mà sụp lạy danh thánh Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, và xin Người đừng hành hạ chúng.

Chúa Giê-su trục xuất chúng ra khỏi người bị chúng ám hại, cho chúng nhập vào đàn heo chừng hai ngàn con, và lao mình xuống biển mà chết đuối. Hoá ra, đàn heo có giá trị kinh tế như thế nào đi nữa, thì không bằng cứu chữa một con người. Với Chúa Giê-su là như thế. Nhưng với dân làng Giê-ra-sa, thì họ tiếc đàn heo kia, hơn là quý chuộng một con người được tự do. Và thế là, họ đã mời Chúa Giê-su đi ra khỏi làng của họ.

Lời Chúa mời gọi chúng ta phân định đâu là giá trị đích thực của con người. Ai đã từng bị ở tù, có thể sẽ có cảm nghiệm lòng khao khát và quý chuộng sự tự do là như thế nào. Ai nhận ra mình đang bị áp bức, bị khống chế, bị trị, bị làm nô lệ cho người khác, có thể cảm nghiệm được cái vô nghĩa, và cả cái vô lý của cuộc đời mình. Có nỗi đau nào bằng nỗi đau của con vật to tướng, lại bị chết khô trong cái mạng nhện không lối ra kia?

Ma quỷ luôn có kế hoạch nhốt chúng ta trong trại giam của dục vọng, của bất chính, của tội lỗi. Vậy mà, có khi chúng ta không nhận ra. Vậy mà, có khi chúng ta nhận ra rồi, mà vẫn bằng lòng làm nô lệ cho danh, lợi, dục trần gian, và đánh mất chính mình trong cái mạng nhện chết khô ấy.

Ước gì các gia đình xin Chúa cứu chữa người thân của mình thoát khỏi sự giam hãm của những điều bất chính và tội lỗi.

Lạy Chúa xin giúp các gia đình thoát khỏi vòng vây hãm khống chế của danh lợi dục bất chính, để cả nhà được tự do vui sống trong tình yêu Chúa và tình yêu thương nhau. Amen.

**LỜI TỎ TÌNH
& SỐNG THEO LỜI CHÚA TV**

Kính chúc

**quý Ân Nhân, quý Độc Giả, quý Thính Giả,
quý Gia Đình, và mọi người**

**MỘT NĂM MỚI BÌNH AN
TRONG ẦN SỦNG CỦA THIÊN CHÚA**

**HƯỚNG TỚI
MỘT GIÁO HỘI HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 1 - 2022***